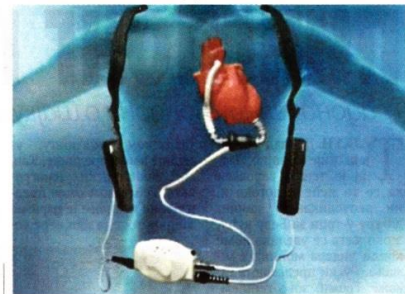

НЕ ПРЕСТАЈУ МУКЕ САШЕ СТОЈИЋА (51), КОМЕ СУ ЛЕКАРИ НИШКЕ КАРДИОХИРУРГИЈЕ ПРОШЛЕ ГОДИНЕ СПАСЛИ ЖИВОТ

САША Стојић (51) већ три месеца силов прилика је штићеник Геронтолошког центра у Нишу, јер нема услова да се после тешке операције срца врати у свој дом. Стојићу су лекари 27. децембра прошле године спасли живот када су му уградили пумпу за срце вредну 100.000 евра. То је била историјска операција коју су нишки кардиохирурги извели уз подршку колега из Београда. Међутим, на-

НЕМА ГДЕ ДА "НАПУНИ" СРЦЕ

Има уграђену пумпу за рад срчаног мишића вредну 100.000 евра, али му је у кући искључена струја

НЕМА ДА ПЛАТИ

- НЕМАМ да платим тај дуг нити знам колики је он сада тачно. Сада када сам добио прилику да живим, знам то да ценим. Оставио сам и цигарете. Умео бих да се организујем, а кад бих добио туђу негу и социјалну помоћ имао бих за храну и лекове, тако да једини проблем остаје поновно укључење струје - каже Саша који брижљиво одржава пумпу педесет пута вреднију од његовог дуга за струју.

кон што се опоравио, Саша није могао да се врати својој кући јер му је због дуга искључена струја, а батерије морају да се пуне и мењају на сваких пет сати.

Саша за себе каже да је и "жртва" и "срећник" у исто време, јер се два пута за годину дана суочио са смрћу и победио.

ДУГОВИ Саша Стојић

ГЕРОНТОЛОШКИ ЦЕНТАР НИШ

ЈОШ ЧЕТИРИ ПУМПЕ

ЗОРАН Радовановић, директор КЦ Ниш и Драган Милић, директор Кардиохирургије, кажу да је био велики подвиг спасти Сашу живот.

- Нико није гледао његово материјално стање већ смо се борили за његов живот. Држава га неће оставити на цедилу - каже Радовановић који истиче велики успех нишких лекара, док Милић истиче да ова пумпа не само да му је спасла живот него је и побољшала његов квалитет.

- До краја године ће још четири пацијента добити пумпу која је спас за оне који чекају трансплантацију, али није и трајно решење - каже Милић.

Саша брижљиво одржава пумпу која је 50 пута вреднија од дуга за струју

Први пут је то било јануара прошле године када га је покосио инфаркт, а други 12 месеци касније када је због срчане слабости доспео у термалну фазу болести и када су због нагомилавања течности почели да му отказују органи. Трансплантација срца је била недостижна, а једини спас је била пумпа која практично ради уместо овог органа.

- Лекари су ми давали још десетак дана живота. Пристао сам на операцију јер нисам имао шта да изгубим. Сада само желим да се вратим својој кући, јер није ми место у Геронтолошком центру. Нисам незахвалан јер знам шта су лекари, па и држава, учинили за мене, али поента је да не желим

да будем никоме на терету - каже Саша који не крије и да је прави пример жртве транзиције и социјални случај.

Радио је све и свашта, али никада није имао сталан посао. Без сигурне егзистенције није се усудио ни да формира породицу и остао је потпуно сам када су му родитељи умрли. Није могао да се избори са рачунима за струју у кући својих родитеља на Палилули тако да су му електричну енергију искључили септембра прошле године због дуга од 300.000 динара. Готово да се навикао на живот без струје, али му сада без ње нема живота јер се батерије за пумпу морају пунити на пет сати. ■

Далиборка АЛИХОДЖИЋ